

vis paa den af det ærede Medlem givne Foranledning blive taget op til Overvejelse; men jeg tror, at det ærede Medlem maa være forberedt paa, at det ikke vil blive muligt at imødekomme hans Ønsker.

Der har fra forskellige ærede Medlemmers Side været fremført Gentagelser af tidligere Udtalelser angaaende Aldersrenteloven. En Række af disse Udtalelser er allerede imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, og de Bemærkninger, han herom har fremsat, kan jeg ganske tiltræde. De Satser, man i adskillige Kommuner er naaet op paa ved Alderdomsunderstøttelsen, er sikkert Udtryk for, hvad man har ment det fornødent at yde, da Dyrtiden var paa det højeste; og en naturlig Konsekvens af Dyrtidens Aftagen vilde det derfor være nu at gaa til Nedsættelse af disse Satser. Det har man mange Steder undladt; men derigennem kan man ikke binde Lovgivningsmagten. Og det maa heller ikke glemmes, at Aldersrenten er en Hjælp til Selvhjælp. De ærede Medlemmer, som har omtalt Satserne, bør erindre, at de gamle i Almindelighed gennem et betydeligt Tal af Alderens Aar dog i nogen Grad kan virke og i nogen Grad kan bidrage til deres eget Underhold; og det gælder ikke mindst paa Landet, hvis Takster det særlig er, man har beskæftiget sig med, og som særlig har givet Grundlag for den rejste Kritik. Naar man gennem Aldersrenteloven har ønsket at bidrage til at fremme Villien til selv at forsørge sig det længst mulige og til Sparsommelighed i de gode Arbejdsaar for at støtte sigselvi Alderdommen, kan man ikke samtidig anlægge den Betragtning, som forskellige ærede socialdemokratiske Medlemmer, ikke mindst det ærede Medlem Hr. Bröckmann, har anstillet. Endvidere maa man erindre, at gennem Overgangsbestemmelser er der vist et saa stort Hensyn til de nuværende alderdomsunderstøttede, som Statens og Kommunernes Finanser i det hele taget muliggør.

Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen var i Gaar inde paa en Omtale af en Post paa Indenrigsministeriets Budget, nemlig de der foreslaaede 24 Mill. Kr. for Finansaaret 1923—24 til Alderdomsunderstøttelser, og det ærede Medlem mente — det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har for Resten ved en tidligere Lejlighed været inde paa det samme —, at dette Beløb maatte være alt for ringe, thi Aldersrenteloven vilde jo foranledige meget større Udgifter end Alderdomsunderstøttelsesloven; endvidere skulde Staten refundere $\frac{7}{12}$ i Stedet for som hidtil Halvdelen, og

dertil kom $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Fordeling mellem de ved denne Lov særlig haardt ramte Kommuner. Men det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen overser ganske, at denne Post paa de 24 Mill. Kr. ikke har nogen som helst Berøring med Aldersrenteloven, idet det Beløb, som denne vil kræve, først vil komme paa Budgettet for Indenrigsministeriet paa Finansloven for 1924—25, Aldersrenteloven træder nemlig først i Kraft den 1. April 1923, og Refusionerne vil derfor først kunne ske paa Grundlag af Opgørelsen efter 1. April 1924, de maa derfor opføres paa Finansloven for 1924—25. Altsaa, hele den Betragtning, hvorpaa det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har bygget sine Udtalelser, er uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. Noget andet er, at man kan mene, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har ment, at det foreslaaede Beløb: 24 Mill. Kr., er for lille, idet man jo for 1920—21 har været tæt oppe imod de 30 Mill. Kr. Men i denne Sammenhæng maa man ikke glemme, at man for Aaret 1919—20 havde et samlet Beløb for Staten og Kommunerne paa 45 Mill. Kr., det vil altsaa sige for Statens Vedkommende $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Den Stigning, der siden er kommet til, maa man virkelig antage er Udtryk for den voksende Dyrtid frem i Aaret 1920. Man har derfor, synes jeg, Lov til at gaa ud fra, at Kommunernes Ansvarfølelse, ogsaa under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold i mange af Landets Kommuner, vil bevirke en tilsvarende Nedgang i indeværende Finansaar, saaledes at det Beløb, der vil blive Tale om at refundere, kommer til at ligge et Sted mellem 45 Mill. Kr. og 60 Mill. Kr., altsaa maa Halvdelen ligge et Steds mellem $22\frac{1}{2}$ Mill. og 30 Mill. Kr. — hvor kan ikke nøjagtigt siges, men jeg haaber, at det Beløb, der her er stillet Forslag om, de 24 Mill. Kr., ikke skal komme til at ligge alt for langt borte fra Virkeligheden.

Flere ærede Talere har paa ny været inde paa at omtale Reglerne for Udbetalingen af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg skal derom ganske kort udtale, at hvad Omfanget af denne Understøttelse angaar, vil der paa Grund af de nyeste Oplysninger allerede paa Tirsdag i Indenrigsministeriet finde en Forhandling Sted med det af Rigsdagen i Henhold til Arbejdsløshedslovens Afsnit 3 nedsatte Udvalg, hvormed Indenrigsministeren skal forhandle om Tilstedeværelsen af ekstraordinær Arbejdsløshed. Og hvad Understøttelsernes Størrelse for det kommende Vinterhalvaar angaar, venter jeg i en nær